

תת"ע 1924/11/19 - מדינת ישראל נגד עוכל איליא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1924-11-19 מדינת ישראל נ' עוכל איליא
תיק חיצוני: 10251535588

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עוכל איליא

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

ב- 16.12.19 נשפט הנאשם בהיעדרו, בגין העבירה של נהיגה בשכרות, לאחר שלא להתייצב למועד אליו זומן כדן. במהלך הדיון ביקשה המאשימה, נוכח עמדתה העונשית, להוציא כנגד הנאשם צו הבאה, אולם לא מצאתי לעשות כן וגזרתי את דינו של הנאשם לעונשים הבאים: קנס בסך 3,000 ₪, 24 חודשי פסילה בפועל (בניכוי הפסילה המנהלית), 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

בשל החשיבות להכרעה הסופית, אפרט בקצרה את השתלשלות ההליכים בתיק.

ב-23.12.19 הגיש הנאשם הבקשה דנן. במסגרת הבקשה טען הנאשם כי בא-כוחו לא להתייצב לדיון בשל טעות משרדית ברישום ביומן. עוד טוען הנאשם כי ערך בירור עם בא-כוחו האם הוא צריך להתייצב לדיון ובא-כוחו הודיע לו שאין בחובתו להתייצב מכיוון שהוא מיוצג ודי בהתייצבות עורך דינו. עוד טען הנאשם כי בידיו טענות הגנה טובות ונגרם לו עיוות דין קשה (מבלי לפרט). לבקשה לא צורפו תצהירים.

המאשימה התנגדה לבקשה. בתגובתה, השיבה המאשימה כי טעות משרדית אינה עילה לביטול פסק דין וכי עמדת בית המשפט לשפוט הנאשם בניגוד לעמדת המאשימה קיבלה ביטוי במספר החלטות ואין בעמדת המאשימה הראשונית, כדי להצדיק קבלת הבקשה.

נוכח עמדות הצדדים מצאתי לקבוע התיק לדיון תוך שהבהרתי כי אין הצדקה לעיכוב ביצוע העונש ועל הנאשם לפעול על פי הוראות גזר הדין.

ביום 11.2.20 קיימתי דיו ראשוני בבקשה ולאחר שהבהרתי לב"כ הנאשם כי טעות משרדית אינה עילה לביטול פסק הדין וכי על הטענות בדבר עיוות הדין צריכות להיות מפורטות, נדחה הדיון על מנת לאפשר לנאשם לפרט טענותיו לעניין עיוות הדין תוך שהובהר כי הנאשם היה ונותר פסול ועליו להפקיד רישיונו.

בהתאמה הפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה ביום 12.2.20.

בתאריך 11.5.20, נוכח מצבו האישי של הנאשם והמצב ששרר בארץ באותה עת, מצאתי לנכון לעכב רכיב הקנס עד למתן החלטה סופית בבקשה.

ביום 23.7.20 התקיים דיון נוסף בבקשה ולאחר חילופי דברים, ביקשו ב"כ הצדדים לבוא בדברים.

ביום 3.8.20 התקיים דיון נוסף ואחרון. במסגרת הדיון טען לראשונה ב"כ הנאשם, כי נמנע מן הנאשם עצמו להגיע לדיון. לטענתו הקצין שלו לא שחרר אותו ואילו הנאשם היה משוכנע שתיקו יידחה. עוד טען ב"כ הנאשם למספר כשלים ראייתיים (ר' עמ' 7 ש' 15-22). עוד חזר והדגיש כי הנאשם נפגע קשות עקב טעות משרדית שאינה באחריותו.

הנאשם עצמו טען כי הקצין הממונה עליו בצבא לא שחרר אותו והוא סמך על בא כוחו. לדבריו, אם היה הקצין משחרר אותו הוא היה מגיע בעצמו לבית המשפט.

לאור האמור, אפשרתי לב"כ הנאשם שהות על מנת להגיש מסמכים התומכים בטענתו החדשה.

בתאריך 16.8.20 הגיש ב"כ הנאשם נימוקים משלימים, במסגרתם טען כי הטענה החדשה הועלתה רק בדיון האחרון, מכיוון שסבר כי המאשימה סכים לביטול פסק הדין ונוכח השתלשלות העניינים בתיק והדחיות שהיו, גם בשל מגפת הקורונה. עוד הוסיף כי ניסה ליצור קשר עם הקצין המדובר אך העניין לא צלח בשל חלופי הזמן וכי דיווח הנוכחות של הנאשם לחודש דצמבר חסר בשל תקלה שהייתה במכשיר הדיווחים. עוד הוסיף כי ביום הדיון היה יום מעבר תפקידים ולכן היה חובה עליו להיות בבסיס כדי להשלים פעולות נדרשות כתמיכה לכך ניתן לראות, כפי טענתו, בתדפיס האישי שלו המלמד על כך שביום 17.12.19 החל בתפקיד חדש. עוד טען הנאשם, בנימוקים המשלימים, כי חבריו שהיו עמו בבסיס וכנים להגיע ולהעיד לעניין זה.

המאשימה, בתגובתה המשלימה, מתנגדת לבקשה. לטענתה, המסמכים שהציג הנאשם אינם מבססים את טענותיו בדבר שהותו בבסיס. עוד טענה המאשימה כי לא ניתן להשליך ממקרה אחר, בו הסכימה במסגרת הערעור לביטול פסק הדין, נוכח עמדתה הראשונית בדבר צו ההבאה, מכיוון שממילא שקל לערער על אותו פסק דין.

דין והכרעה

לא בלי התבלטות, החלטתי לקבל את הבקשה.

טעות משרדית אינה עילה לביטול פסק דין. כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) ור' לאחרונה רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו)].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 איטליא (פורסם בנבו)).

בנוסף, גם טענותיו של הנאשם בדבר חשש לעיוות דין, אינן מצדיקות ביטול פסק הדין. המדובר בטענות שעיקרן מהימנות השוטרים וכשלים בעבודתם, אך ב"כ הנאשם לא הבציע על כשל שיש בו כדי להפוך את הקערה על פיה. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטרים היתה עומדת למבחן בעת עדותם, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת המבקש דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעת המבקש. יפים לעניין דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרתן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראיות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

למרות האמור לעיל, מצאתי לקבל את הבקשה, בשל טענתו של הנאשם כי לא אושר לו לצאת מבסיסו. לא אכחד, קיימים קשיים מסוימים בקבלת הטענה: אם בשל העובדה שהועלתה ברגע האחרון (בדיון השלישי בו השתתף), אם בשל העובדה שהדבר אינו תואם את דברי בא-כוחו בבקשה הראשונה (בה נטען כי הנאשם כי ערך בירור עם בא-כוחו האם הוא צריך להתייצב לדיון ובא-כוחו הודיע לו שאין בחובתו להתייצב מכיוון שהוא מיוצג ודי בהתייצבות עורך דינו), ואם בשל דו"ח הנוכחות החסר (שעל פניו נוכח הנתונים הבודדים הנמצאים בו נדמה כי אכן היתה תקלה טכנית).

מאידך, תמיכה בטענתו של הנאשם ניתן למצוא בתדפיס האישי ממנו עולה כי המקצוע השתנה ב- 17.12.19 וכי אכן נקלט ביחידה אחרת באותו יום בהתאם להצבה חדשה (ר' בתדפיס ברובריקות- הצבות, מקצועות, קליטות ועוד). להבנתי, אם הנאשם אכן הוצב ביום העוקב ביחידה חדשה, לא מן הנמנע כי ביום הדיון, חובה עליו היה להיות ביחידה הקודמת, לסיים את ענייניו שם (כדוגמת טופס "טיולים" וכו').

בסופו של יום נותר בלבי ספק באשר לטענתו של נאשם בדבר חוסר יכולתו שלו להתייצב לדיון, ומספק זה אני מאפשר לנאשם ליהנות.

שקלתי את האפשרות להטיל על הנאשם הוצאות בגין ביטול פסק הדין, אולם נוכח העובדה שהיה פסול לתקופה ארוכה, מאז הפקיד רישיונו, אני רואה להימנע מכך.

סוף דבר, אני מקבל את הבקשה ומבטל את פס הדין שניתן בהיעדרו של נאשם.

התיק נקבע להקראה מחודשת ליום 27.12.20 בשעה 09:20.

התייצבות הנאשם חובה, אחרת יישפט בהיעדרו.

ניתנה היום, כ"ג אלול תש"פ, 12 ספטמבר 2020, בהעדר
הצדדים.